

1850-12-30

AFSENDER

Peter Ingerslev

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Magleby Præstegaard

Arkivplacering:
Mappe 10 nr. 58

DOKUMENTINDHOLD

P. Ingerslev ønsker det forlovede par P.C. Skovgaard og Georgia Schouw godt Nytår. Han sender ved lejlighed P.C. Skovgaards glemte bog.

TRANSSKRIFTION

Maglebye Præstegaard d: 30de Decbr. 1850.

Kjære Herr Skovgaard!

Vel havde jeg tænkt, at De til Straf for at De i Sommer forlod vor Egn uden til Afsked at besøge vort Asyl, først skulde have havt Deres efterladte Bog naar De engang kom smukt igjen til os og gjort Afbigt; men da der just nu tilbyder sig en god Leilighed, nænner jeg dog ikke at drive [?Henner] saa vidt, især naar jeg betænker, at jeg godt veed, at De dog havde i Sinde at see til os, og kun blev forhindret af det forrygende Veir, nu vil vi lade Straffen beroe dermed, at De faar Deres Bog i sin gamle forrevne Tilstand; da den allene burde have været forsynet med en ny "Dragt til Reisen". Jeg faaer saa desuden ved denne Lejlighed den Fordel, at jeg nu fra os Alle kan tilønske Dem og Deres ærde Forlovede

●2●

et Lyksaligt Nytaar, hvilket jeg af Hjertet ønske Dem, og som jeg troer De selv vil søge paa rette Sted og Maade.

Imidlertid glæde vi os nu i Haabet om, atter til Sommer at see Dem her i vor nye Præstegaard, hvor vi, Gud skee Lov! have det vel godt. Thi, i hvor det ellers gaaer, - vor Klint bliver nok ved at være Kjøn, og her i vor lille Kreds skal De stedse finde venlig Deltagelse, naar De med os vil vedblive at dele Deres Glæde over den. I dette Haab henlever jeg, Ærede Ven, Deres ærbødigt hengivne

P. Ingerslev

[?] Skrev At Deres gamle vært Hans Peter i Sommer døde af Typhus, har De vel hørt. Imidlertid troer jeg, det vil være

●3●

Dem kjært, at hans Enke, vis paa Deres Deltagelse, har bedt mig om, ved Leilighed at gjøre Dem Underretning herom - Ogsaa det ældste Barn døde kort efter Faderen!!

Maglebye Postegaard d. 30de Decbr. 1850.

Kjære Hr. Svergaard!

Med Gaaude jeg tænkte, at du, til Gaaude for at
du i Gaaude fandt mig lige inden til Aftand
at du ogsaa med Afsigt, først skulde gaae Gaaude
ihave Aftand alle Gaaude, naar du angaa Gaaude
Gaaude jeg til de sy Gaaude Aftand; naar du
den Gaaude sin Gaaude sig nu god & rigtig Gaaude,
naar jeg dog ikke at din Gaaude sin
midt, i det naar jeg indtænke, at jeg godt
maatte, at du dog Gaaude i Gaaude at sin til de,
og den Gaaude sin Gaaude af det Gaaude
Wien; naar mit sin Gaaude Gaaude Gaaude
denne, at du Gaaude ihave Gaaude i sin Gaaude
Gaaude Gaaude; da den alle Gaaude Gaaude
Gaaude Gaaude med en sig Gaaude til Gaaude.
Gaaude Gaaude sin Gaaude med denne Gaaude
den Gaaude, at jeg sin Gaaude de alle Gaaude
til Gaaude Gaaude og Gaaude Gaaude Gaaude

at lyst fæligt Højsang, som det jeg af hjertet
sindes Her, og som jeg troer det skal mig
sige saa mægtig Gud og Mand. -

Smil kan det gælte mig og mig i lykkeligt om,
alder det kommer at jeg den som i mig
nige Gudsrigdom, Guds mig, Gud skal Lov!
Gode det er godt. I - i Gode det allene
Gode - men det ind bliver nok end at
mit hjerte, og jeg i mig ville det skal
det skal det ind man sig det skal, naar
det end er mig end bliv at det ind
Gode om det. I alle Gode Gode
jeg, Gud Gud! det

betøvigt fængsel

Anger

f. Her at det gamle Mand det om det
i Gode det af det, jeg det end
Gode. I mit end det jeg, det end mig

